

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/207/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210599
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210599.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 770,79 eur, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému **s a n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu okresnému súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš, pretože nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora v exekučnej veci zn. EX 4155/2009 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku povinnou N. I.O., T. XX.XX.XXXX vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5371455. Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil potrebou deklarácie porušenia práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nutnosťou deklarácie porušenia jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces a nutnosťou deklarácie porušenia princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš (konkrétne princípy legality, ochrany legitímnych očakávaní, ochrany dôvery v právo, právnej istoty). Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil tiež potrebou nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti s porušením týchto práv. Rozsudkom vo veci samej sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 770,79 eur. Žalobu odôvodnil tým, že exekučný Okresný súd Lipt. Mikuláš zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.08.2010 (konanie začalo 24.06.2009), v omeškaní viac ako 418 dní, hoci prejednávaná vec nebola nadmerne právne zložitá a nevyžadovala s účastníkmi spoluprácu, podstatne ovplyvňujúcu čas potrebný pre rozhodnutie. Žalobca vyvinul enormné úsilie na docielenie vecného posunu v exekučnom konaní. Konkrétne porušovateľ (žalobca sa v tejto časti zrejme dopustil omulu v označení subjektu požadujúceho nápravu, keď namiesto žalobca uviedol porušovateľ): 02.07.2009 žiadal informáciu o stave konania, ktorou namietal porušovanie svojich práv a o oznámenie prekážky, ktorá bráni súdu rozhodnúť, žiadosť zopakoval 23.09.2009, 13.11.2009, 25.02.2010. Dňa 30.08.2010 podal sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, sťažnosť spísal a podal aj 23.11.2010 a 25.05.2011. Exekučný súd počas tohto obdobia nevykonával vo veci úkony, smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil

do spôsobenej škody, sa poškodený dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania tejto žaloby žalobca na podanú žiadosť pozitívne nereagoval. Ako dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia označil spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku žalobcu a potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku založené v spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o. proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, ktorej predmetom je náhrada škody vzniknutá pri nesprávnom úradnom postupe pri výkone exekúcie záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5581123 dlžníka G. Á., T.. XX.XX.XXXX, sp. zn. súdneho exekútora EX 10348/2010. Výšku škody odôvodnil tým, že čiastka 70 eur predstavuje náklady vynaložené žalobcom na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40 eur sú náklady vynaložené na udržiavanie a správu informačného systému a 15 eur na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Požiadavku na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tak, že nesprávny úradný postup okresného súdu má za následok zbytočné prieťahy spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu spojený s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, zánik už vytvorených podnikateľských plánov, vznik straty zisku z realizovaného obchodu a hospodársku stratu na strane žalobcu aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov, dosiahnutia adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík, ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) uplatňuje alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, sumu 770,79 eur.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 7NcC/75/2013-17 zo dňa 01.02.2013 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Lipt. Mikuláš JUDr. Jana Halušková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí.

Žalovaný v písomnom vyjadrení z 10.10.2013 navrhol zamietnutie žaloby, poukázuc na zmätočnosť podania (neuveďené spisové značky príslušných súdnych konaní, dátumy doručenia podaní súdu a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch). Ústavný súd SR vo viacerých konaniach (napr. II.ÚS 2011/2012, IV.ÚS 366/2012 a tiež IV. ÚS 374/2012) odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a jedným z dôvodov bolo neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnomu úradnému postupu. Nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Žalobca ani v rámci predbežného prerokovania nároku neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu alebo možnosť podania ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v súdnom konaní; túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Zákonnou podmienkou súdneho konania o nároku na náhrady škody je jeho predbežné prerokovanie (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23.04.2012 boli žalovanému doručené v ten istý deň. Žaloba

na súde bola podaná 27.09.2012, teda pred uplynutím zákonnej 6-mesačnej lehoty určenej zákonom 514/2003 Z. z.. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011 uvádza, že 15-dňová lehota na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a rozhodcovskej komisie a zmiery nimi schválené). V znení znení účinnom pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Novelizácia tohto zákonného ustanovenia vložením slov „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo jeho mylným interpretáciám. Súd ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku pred 01.06.2011 správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/02, v zmysle ktorého Ústavný súd SR nedodržanie lehôt, uvedených v zákone, nepovažuje automaticky na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je autonómnym pojmom, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie si vyžaduje skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Žalobca si uplatnil svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa odrazilo v zamietajúcom rozhodnutí, nie je nesprávnym úradným postupom (rozsudok NS ČR z 29.06.1999 sp. zn. 2Cdom 129/1997, NS SR sp. zn. 4Cdo/24/2004, uznesenie NS ČR z 25.08.2009, sp. zn. 25Cdo/1018/2007). Poukázal na § 44 ods. 2 Exek. por. účinného od 01.06.2011 a na nevyhnutnosť konštatovania nezákonnosti rozhodnutia príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v konaní o opravnom prostriedku. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu a skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (uznesenie ÚS SR z 03.03.2011, č. k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenie NS SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, 3MCdo/11/2010 a 5Cdo/291/2010). V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K materiálnej škode uplatnenej žalobcom žalovaný uviedol, že nebola preukázaná jej existencia ani výška. Žalobca ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, náklady na jeho prevádzkovanie, správu a údržbu mu vznikli bez ohľadu na tvrdené prieťahy. K výške náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný citoval ustanovenie § 17 ods. 2 a § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. a poukázal na to, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú, lebo im ujma priamo nevzniká. Žalobca uvádzaný zánik podnikateľských aktivít a plánov bližšie nekonkretizuje a nepreukazuje, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Je potrebné prihliadať na dobré mravy a na poškodenú osobu. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, v niektorých prípadoch predstavujú takmer 100 % ročne zo sumy získanej dlžníkom od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Dlžníci sa zaviazali v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov platiť sankciu vo výške 0,25 % denne, čiže 91,25 % ročne. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, o čom svedčí článok v denníku SME zo 16.07.2012 a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, o čom svedčí jej list. Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov. Žalovaný považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ak si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Aj v prípade porušenia práva žalobcu samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu. Žalobca nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti (nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom exekučného súdu). Žalovaný si v tomto vyjadrení uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré nevyčíslil.

Na pojednávani dňa 17.10.2013 sa nezúčastnil ani jeden z riadne a včas predvolaných účastníkov. Súd po zistení, že sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania, vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, prihliadajúce na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy s poukazom na § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba Obč. súd. por.). Žalovaný sa ospravedlnil z účasti na pojednávani písomným podaním z 10.10.2013 bez toho, aby navrhol odročenie pojednávania z vážneho dôvodu. Žalobca elektronickým podaním zo 14.10.2013, doručeným súdu 17.10.2013, navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. d/ a 109 ods. 2 písm. c/ Obč. súd. por. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, podanej pre porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu, osobitne na zákonného sudcu a na spravodlivý súdny proces uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7NcC/75/2013. Tento návrh žalobcu bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Lipt.Mikuláš zo 17.10.2013 sp. zn. 8C/207/2012, vyhláseným na pojednávani 17.10.2013. Vzhľadom na obsah meritórneho posúdenia veci a zamietnutie nedôvodnej žaloby vo veci samej bolo nevhodným odkladať rozhodnutie vo veci samej na dobu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o neprerušeni konania. Neúčelným a nevhodným bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitýmnym rozsudkom o základe prejednávanej veci a prenechať rozhodnutie o výške žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku. Navyše sa žalobca domáha, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že žalovaný je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi tým, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, ale v žalobe samotnej tvrdí, že exekučný súd o tejto žiadosti rozhodol oneskorene jej zamietnutím. Ak by aj žaloba čo do základu bola dôvodná, rozhodnutie o výške plnenia by nevyžadovalo rozsiahle dokazovanie.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. Dôkaznú povinnosť (ktorá má dve časti: účastník je povinný najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinný preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi) a dôkazné bremeno nesú účastníci konania. Úlohou súdu je vykonať navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Občiansky súdny poriadok v § 120 ods. 1 ukladá účastníkom dôkaznú povinnosť ohľadom ich tvrdení. Procesným dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je zamietnutie žaloby.

V prejednávanej príhode súd v prvom rade skúmal splnenie základného predpokladu uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde, ktorým je v zmysle §-u 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v platnom znení predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného podanej na príslušnom orgáne, ktorým je v súdenom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca tvrdil, že o predbežné prerokovanie nároku požiadal písomnou žiadosťou žalovaného. Súd musí upozorniť na skutočnosť, že v tomto súdnom konaní je žalovaným štát - Slovenská republika - ako nositeľ právnej subjektivity (právnická osoba), menom ktorého koná štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 21 Obč. zák., § 21 ods. 2 Obč. súd. por.). Žalovaným nie je štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pri postupe podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom znení nekoná za štát, ale v rámci vlastných kompetencií zverených mu zákonom koná vo vlastnom mene, na vlastný účet ako samostatná právnická osoba. Preto ak žalobca tvrdí, že potvrdenie o prijatí písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku vystavené žalovaným (t. j. Slovenskou republikou) sa nachádza v inom súdnom spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš, nejde o prijatie žiadosti orgánom určeným zákonom č. 514/2003 Z. z. v platnom znení na jeho prerokovanie (Ministerstvom spravodlivosti SR). Žalobca ani netvrdil, kedy v súdenom prípade požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR (nie na žalovaného - Slovenskú republiku) o predbežné prerokovanie súdeného nároku na náhradu škody, čo bolo obsahom jeho žiadosti, či, akým spôsobom a kedy Ministerstvo spravodlivosti SR reagovalo, či nárok žalobcu na náhradu škody bol uspokojený len čiastočne, alebo mu bolo písomne oznámené, že jeho nárok na náhradu škody uspokojený nebude. Žaloba je teda z čisto časového hľadiska podaná predčasne, lebo žalobca sa v zmysle § 16 ods. 4 označenej právnej úpravy neobrátil so svojím nárokom na náhradu škody najskôr na kompetentný orgán s nárokom na predbežné prejednanie nároku.

Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uvádza nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 4155/2009, ktorý spočíva v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia jej zamietnutím po uplynutí zákonnej lehoty. Z pripojeného spisu sp. zn. 5Er/548/2009 tunajšieho okresného súdu vyplýva, že vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobcu ako oprávneného boli doručené všetky rozhodnutia, takže tvrdenie žalobcu o tom, že nepozná súdnu spisovú značku je zavádzajúce, najmä keď sa domáhal informácie o stave konania a podnikol ďalšie kroky na dosiahnutie posunu v exekučnom konaní, ako tvrdí. Žalobca tvrdí, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola zamietnutá dňa 16.08.2010, v omeškaní dlhšom viac ako 418 dní (konanie bolo začaté 24.06.2009) Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 5Er/548/2009 je preukázané, že ide o exekučnú vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62, ktorý jej prideliť sp. zn. EX 4155/09. Dňa 24.07.2009 bola tunajšiemu

okresnému súdu doručená, čo vyplýva z prezenčnej súdnej pečiatky aj z elektronického potvrdenia prijatia návrhu žiadost' o udelenie poverenia tohto súdneho exekútora v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOST', s.r.o. proti povinnej N. I., T. XX.XX.XXXX pre vymozenie 512,97 € s príslušenstvom na základe návrhu oprávneného z 24.06.2009, ktorý bol k tejto žiadosti pripojený. Ako exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava z 19.05.2009, zn. SR 00309/09, vykonateľný 04.06.2009. Tunajší okresný súd požiadal súdneho exekútora výzvou zo 04.09.2009 o predloženie úverovej zmluvy, keďže išlo o spotrebiteľský právny vzťah. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 23.09.2009 oznámil, že výzvu súdu postúpil oprávnenému. Žiadaný listinný dôkaz bol súdu doručený 02.12.2009 a 14.12.2009 tunajší okresný súd vydal pre súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie; následne uznesením zodňa 26.02.2010 exekúciu uznesením č. k. 5Er/548/2009-16, právoplatným 07.04.2010, zastavil. Nie je preukázané tvrdenie žalobcu o bezdôvodnej nečinnosti súdu ani o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia; naopak súdny exekútor bol vykonaním exekúcie poverený. Pri vydávaní poverenia súd postupoval so všetkou opatrnosťou, preto požiadal súdneho exekútora o predloženie úverovej zmluvy. Po preskúmaní všetkých náležitostí bolo poverenie vydané, ale zároveň bola 26.02.2010 exekúcia zastavená z dôvodov väd exekučného titulu. Bolo nehospodárnym obidve tieto písomnosti súdnemu exekútorovi doručovať oddelene, preto boli podané na poštovú prepravu 08.03.2010 a súdnemu exekútorovi doručené 22.03.2010. Žalobca nielenže nepreukázal existenciu prieťahov v súdnom konaní ani nečinnosť súdu zákonom vyžadovaným rozhodnutím štátneho orgánu alebo súdu (porušenie právnej povinnosti), ale nepreukázal ani existenciu ďalších podmienok vzniku zodpovednosti - vznik škody (vzhľadom na neexistenciu protiprávneho konania bolo nadbytočným ďalej vznik škody dokazovať, opäť však možno poukázať na nedostatok skutkových tvrdení a neoznačenie príslušných dôkazov), ani príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a zavineným protiprávnym konaním. Žalobca nepreukázal ani výšku tvrdenej majetkovej škody 125 eur, či už ide o skutočnú škodu, alebo o ušlý zisk (čo nie je zo žaloby zrejmé). Nepreukázal vynalozenie čiastky 70 eur na správu a údržby vymáhanej pohľadávky ani netvrdil, za ktoré obdobie mali tieto náklady vzniknúť, či ide o odmenu za pracovné výkony zamestnanca, kedy a v akom rozsahu bola dojednaná a kedy bola žalobcom uhradená. Žalobca nepreukázal, za aké obdobie a kedy vznikli náklady na udržiavanie a správu informačného systému vyčíslené sumou 40 eur a na administratívne spracovanie, poštovné, telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním, kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15 eur. Odôvodnenie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcom je len hypotetické, opisujúce možné negatívne dôsledky na činnosť žalobcu. Ak konanie súdu malo vyvolať u členov riadiacich orgánov žalobcu, resp. majiteľov právnickej osoby pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a v rovnosť spoločnosti, ako fyzické osoby sa môžu domáhať ochrany svojich práv zákonom predpísaným spôsobom. Vzhľadom na nedostatok skutkových tvrdení súd nemohol posúdiť oprávnenosť žalovaným vznesenej námietky premlčania.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný v zákonnej lehote nevyčísľil trov konania, náhradu ktorých si uplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.